

Szerkesztőbizottság: *Jókai Anna* (elnök),
Báger Gusztáv, *Csontos János*, *Fehér Béla*,
Horváth Antal, *Kalász Márton*, *Kő Pál*,
Salamon Konrád, *Szakály Sándor*

Főszerkesztő: *Oláh János*

E-mail: foszerkeszto@magyarnaplo.hu

Olvasószerkesztő, tanulmány: *Rosonczy Ildikó*

E-mail: tanulmany@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7033

Vers, könyvkiadás: *Szentmártoni János*

E-mail: vers@magyarnaplo.hu

konyvkiadas@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7032

Próza: *Biró Gergely*

E-mail: proza@magyarnaplo.hu

hirdetes@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7031

Nyitott Műhely: *Ekler Andrea*

E-mail: nyitottmuhely@magyarnaplo.hu

Európai Figyelő: *Jávorszky Béla* (rovatvezető),

Paizs Abel (szerkesztő)

E-mail: europaifigyelo@magyarnaplo.hu

Könyvszemle, lapterjesztés, rendezvények:

Kondor Péter

E-mail: kritika@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7030

Tördelőszerkesztő: *Molnár Csenge-Hajna*

Borító: *Zách Eszter*

Ügyműhelyek: *Cech Vilmosné*, *Nagymé Paládi Judit*

Terjesztés: *Zsiga Kristóf*

E-mail: elfozetes@magyarnaplo.hu

Regionális szerkesztők:

Csernák Árpád 7400 Kaposvár, Hegyalja u. 72.

T.: (82) 414-083

Faludi Ádám 2800 Tatabánya, Madách u. 33.

T.: (34) 311-146, e-mail: freisong@freemail.hu

Pék Pál 8800 Nagykanizsa, Ady Endre út 12/B

Rott József 7332 Magyaregregy,

Kossuth u. 71. T.: (72) 420-494

Sarusi Mihály 8220 Balatonalmádi, Diófa utca 9.

T.: (30) 211-3082

Határon túli szerkesztők:

Barabás Zoltán Románia, 3700 Nagyvárad,

str. Republicii 12., ap. 19. Jud. Bihar

e-mail: partium@rdsor.ro

Čurković-Major Franciska Filozofski fakultet

Katedra za hungarologiju, 10 000 Zagreb,

Lučičeva 3. Horvátország

Luka László Svájc CH-1205 Geneve, 11 Av.

Henri-Dunant T/F: 022-329-4929

Nagy Zoltán Mihály Kárpátalja, Ukrajna 90221

Csonkapapi, Mező u. 168.

Sulyok Vince Norvégia, Haslum, Oslo, Eilif

Peterssens vei 7.

Tari István Vajdaság, Szerbia-Montenegró 21200

Obecse-Becej, Dimitrije Tucovic u. 6.

A szerkesztőség címe: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Levelezési cím: **1406 Budapest, Pf. 15.**

Telefon/fax: **413-6672; 413-6673; 342-8768**

Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

E-mail: **magynap@hu.inter.net**

info@magyarnaplo.hu

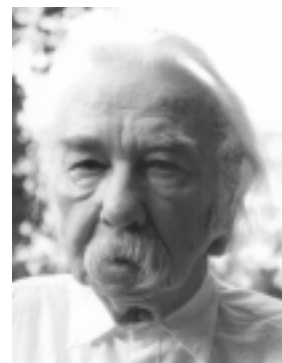
Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető, megrendelés leadható a szerkesztőségben.

**A címlapon Báger Gusztáv
(Felvétel: Zách Eszter)**

Ennemagunkkal povedálunk

Az idők jele? Avagy a katedrafilozófusok gőgje? A féltékeny kari szolidaritás mondatja velük? Újabb jelét veszem, hogy felkapott divat lett Szent Ágoston lejárata.¹ A monográfia szerzője minden részletében behatóan ismeri ugyan Ágoston életművét, de minduntalan fintoorgva kommentálja és kipellengérez a hippói püspököt, mint műkedvelő gondolkozót, mint „amatört” (jóllehet a Mű Kedvelése és a Bölcsesség Kedvelése – ami Püthagorasz szerint a filozófia – olyan, hogy jó értelemben „nem esik messze alma a fájától”). Lejebb tessékeli Ágostont a bölcséleti ranglétrán csupán azért, mert nemigen tudott görögül, Platont, Arisztotelészt alig-alig vagy tán csak hírből ismerte.

Nos, megengedem, de igazában nincs nagyon inyemre, ha egy ilyen hatalmas szel-lemerővel megáldott elmét kiebrudalnak fejedelmi rangjából csupán azért, mert a legújabb kor szekuláris szelleme, szkepszise, agnoszticizmusa uralomváltását még csak meg se sejtette. A vád ellene, hogy két, minden objektív realitást nélkülöző gigászi „entitás” köré fonódik elliptikusan egész bölcsélet- és gondolatvilága. Az egyik a „lélek” (lyukszó), a másik az „istenség” (lyukszó). Mindkettő az ókor hordalékával sodródott idáig, mindkettő a képzelődés transzmogrifikációja. E két fantazma lyukszó-talapatára emelte bölcséleti építkezését: ez igaz; de egész sor olyan kérdést tett fel, amellyel megelőzte korát és a századokkal utána keletkezett tabu-bolygató kételyek, tabu-firtató kérdőjelek egész sorára előremutat. Vajon mindvalósággal létezem? Higgym-e, hogy csupán azért, mert gondolkozom?² És ha igen, miért: mivégre? Mi az idő? Miért garázdálkodik a világban a Gonosz? A Teremtő engedelmével avagy mert istentől arra kicsikart pátense van? Van-e szabad akaratom, és ha igen, meddig tart, mi vet neki határt? Ha ugyan van, mert van, összeegyeztethető-e isten előretudásával? Van-e eleve-elrendelés? Ha igen, van-e eleve-üdvösségre és eleve-kárhozatra rendelés? Mit ér a szó, az „elnevezés”? Beléknplántált-e, hogy olyan kiirthatatlan a hazugság ösztöne? Gondolkozásunk hasonlatossága alapján következtethetünk-e más elmék létezésére, amazok objektív realitására? E felsorolás alapján látnivaló: nem csoda, hogy a viszolygások és kétségek Első Görgetőjének, Abélard-nak a szent mindennapos pábuluma volt.

Igaz, nagyon igaz, hogy sajnálatos módon két lyukszóra, az „istenre” és a „lélekre” támaszkodva próbált eltájékozódni a jelenségvilágban. De vajon ha a minden lyukszó-nak tükröt tartó Protagorasz tükkörtermébe belépünk, nem ugyanazt mondhatjuk-e valamennyiünkéről? Nem úgy igaz-e, hogy nyelvi apparátusunk egésze, amivel anyanyelvi szinten dolgozunk: félmillió lyukszó...?! Nagardzsuna óta tudjuk: minden szavunk lyukszó, nyelvünk a lyukszavak összessége. Gondolkozásunk ebben a nyelvi ketrecben, mintegy „rövidzárva” és vissza-visszaulva önmagára, csupán körbeforog és a saját farkába harapva kergeti az utolérhetlent...?! Kételyeink görgőin, csavarszárnyú atomkorcsolyákon indultunk el – elindultunk erre a felfedező zarándoklatra; de bármi nehéz „lenyelni”, elfogadni amaz integrált végeredményt, amely sokunk munkája volt, nincs kiút egyéb, mint a belenyugvás. A szolipszizmus öserdejében járunk. A „kibontakozás” szemfényvesztéséről azt hisszük, hogy valamerre-valahova „jutottunk”; hogy istenigazában a jelenségvilágot ragadtuk meg, és nem csak lyukszavainkat beszélgetjük. Mit érünk vele, ha fejére olvassuk az óriásnak, Ágostonnak, hogy „amatör” módra két nemlétező elmeszülemény, az istenség és a lélek cölöpfogalmaira építette bölcséleti pszeudológiáját: két lyukszóra csupán – holott mi magunk félmillió lyukszóra építkezünk. Nekünk sincs egyebünk, mint lyukszavaink tengerző tajték- és buborékvilága. Extázisunk rossz pillanataiban, ideig-óráig azt hisszük, az *Alvearum Magnum* páncélhártáiból valahogy, valahol majd csak kitörünk – de voltaképp csak *magunkkal beszélgetünk*. Lyukszó-seregeinket felállítjuk, hogy nosza, povedáljanak egymással.

1 vö.: Augustine, Sinner and Saint, by James J. O'Donnell. Profil – 2005.

2 Ágoston a cogito első felgondolója volt, évezreddel Descartes előtt.

Határ Győző: <i>Ennemagunkkal povedálunk</i>	1
LÁTHATÁR	
Mezey Katalin: <i>Távoli tűz</i>	3
Miklya Luzsányi Mónika: <i>Cselédkönyv</i>	5
Kabdebó Tamás: <i>Angyali</i>	8
Pomogáts Béla: <i>Láttelel a magyar nyelvről</i>	9
Csepregi János: <i>Júliusi hajnal; Reggel; Gyász; ünnep</i>	14
Székelyhidi Ágoston: <i>1956 és a nemzet (Megosztásból összetartás – összetartásból megosztás)</i>	15
Miklya Zsolt: <i>Meg sem érintvén; Amikor a feketék</i>	25
Hartay Csaba: <i>A táj termében</i>	26
Vasi Ferenc Zoltán: <i>Kantár Csabának</i>	26
Nagy Koppány Zsolt: <i>A Várban őrt álló gondolatai négy plusz egy képben</i>	27
Árvai Ferenc Ödön: <i>Háromsorosak; A kispesti váróban; Kőbánya téglaházait...</i>	30
Loschitz Ferenc: <i>A napisten</i>	31
Cselenyák Imre: <i>Párhuzamos ellenirány</i>	32
NYITOTT MŰHELY	
Olasz Sándor: „ <i>Tárgul ker(e)tek</i> ” (<i>Beszélgetés Báger Gusztáv költővel</i>)	35
Báger Gusztáv: <i>Martonvásári Eroica; Brazil dalok; Madárnyom-olvasó; Ballada</i>	41
olvasói jegyzet	
Török Bálint: <i>Recsk</i>	42
KÖNYVSZEMLE	
Sturm László: <i>Az anyanyelv erejével (Gál Sándor: Egybegyűjtött művei V. Írás és irodalom)</i>	44
Alföldy Jenő: <i>Helyreálló (világrend) (Konczek József: A tájjal maradtam)</i>	45
Vasy Géza: <i>Az emlékezés útjai (Jámborné Balog Tünde: Árapály a Vizes utcán)</i>	47
Papp István Géza: „ <i>Immanens irodalomtörténet</i> ” (Szigeti Lajos Sándor: <i>Verssor(s)ok</i>)	49
Európai figyelem – Írók, költők Ukrajnából (válogatta Oleg Mikitenko)	
Valerij Illja: [<i>csak a darvak...</i>]; <i>Imádság: [hull a hó...]; Virágzó virágok</i> (Oláh János fordításai)	53
Volodimir Bazilevszkij: <i>Az őszinte hang</i> (Misley Pál fordítása)	54
Dmitro Pavlicsko: <i>A bűnbánat zsoltárai V.</i> (Oláh János fordítása)	55
<i>XXIII. XXIV.</i> (Kovács István fordításai)	56
Volodimir Bazilevszkij: <i>Marcus Aurelius győzelmes vereségei</i> (Misley Pál fordítása)	57
Lina Kosztenko: <i>Szállongó négy sorosok; [Árny, árnyék...]</i> (Kovács István fordításai)	62
Jevhenyija Bozsik: <i>Eljő majd az az idő</i> (Misley Pál fordítása)	63
Ihor Buzko: <i>Csontváz a szerkesztő íróasztalában</i> (Misley Pál fordítása)	64
Halina Taraszjuk: <i>Harmonia mundi</i> (Misley Pál fordítása)	67
Vaszil Mahno: <i>Jó tanács versíróknak</i> (Oláh János fordítása)	70

**Az Európai Figyelő ukrán irodalmi összeállításának megjelenését
a Közép-Európai Kezdeményezés (CEI) támogatta.**